

REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
sediul Rîșcani

REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU
office Rîșcani

Chișinău, str. Kiev, 3 Republica Moldova
MD-2078, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Chisinau, Kiev 3, street, Republic of Moldova
MD-2078, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

nr. dosarului : 3-485/20
05 ianuarie 2021

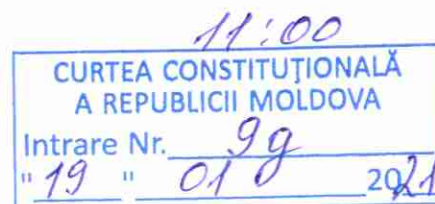
Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mîn. Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu nr.28

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, Vă expediază, pentru examinare sesizarea Victoriei Prisacari, cu privire la recunoașterea neconstituționalității prevederilor ale Legii nr. 63 din 05.07.2019 pentru modificarea unor acte legislative și ale Hotărârii Guvernului nr. 347 din 18.07.2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului, formulată în cauza de contencios administrativ, la acțiunea Victoriei Prisacari împotriva Guvernului Republicii Moldova, persoană terță Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și Lora Grosu cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată.

Anexă : copia încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 05 ianuarie 2021, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate – 7 file;
sesizarea formulată de Victoria Prisacari – 13 file;
copia cererii de chemare în judecată– 10 file
copia cererii – 4 file.

Judecător

Violeta Chisilița

**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA**

S E S I Z A R E
privind excepția de neconstituționalitate

**a unor prevederi din Legea nr. 63 din 05.07.2019
pentru modificarea unor acte legislative și Hotărârea
Guvernului nr. 347 din 18.07.2019 cu privire la
modificarea unor hotărâri ale Guvernului**

A. Autorul excepției de neconstituționalitate

1. Nume, Prenume.

Avocat, Frumosu Nicolae, B.A.A. "Nagacevschi și Partenerii".

2. Adresă.

MD-2009, Republica Moldova, mun. Chișinău, str. Vlaicu Pârcălab nr. 2, of. 13.

3. Telefon, e-mail.

tel: (+373) 60519923, e-mail: nicolae.frumosu1991@gmail.com.

4. Reprezentatul, nume, prenume.

Prisacari Victoria

5. Adresă

com. Cobîlea, r. Șoldănești

6. Telefon

069653364

7. Calitatea procesuală în cadrul procesului de judecată din fața instanței de drept comun.

Reclamant

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun.

La data de 29.05.2019, prin Dispoziția Guvernului nr. 25-d, reclamantul a fost angajat la Oficiul teritorial al Cancelariei de Stat, în calitate de șef adjunct al Oficiului teritorial Orhei al Cancelariei de Stat, responsabil pentru raionul Șoldănești, în temeiul art. 7 lit. i) din *Legea cu privire la Guvern*, art. 28 alin. (1) lit. a) din *Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public* și în conformitate cu pct. 15 din Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009 *cu privire la oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat*.

Ulterior, prin *Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative*, în vigoare la data de 12.07.2019, și *hotărârea Guvernului nr. 347 din 18.07.2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului*, în vigoare la data de 19.07.2019, au fost operate modificări la anumite legi, care au avut ca finalitate, schimbarea statutului funcției de șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, din funcție publică de conducere în funcție de demnitate publică. **În nota informativă la proiectul Legii nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative a fost indicat faptul că scopul modificărilor propuse este eliberarea persoanelor care dețin funcțiile de secretar general al Guvernului, secretar de stat și de șef/șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat pe motiv că aceste persoane sunt “loiale” Partidului Democrat din Moldova.**

În continuare, prin Dispoziția Guvernului nr. 103-d din 26.07.2019, publicată în Monitorul Oficial la data de 27.07.2019, s-a dispus: în conformitate cu art. 63 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din *Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public*, se preavizează persoanele care dețin funcțiile publice de conducere de șef și de șef adjunct în cadrul oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, conform anexei nr. 2; preavizul se acordă cu o durată de 30 de zile calendaristice, termen care curge de la data aducerii la cunoștința funcționarului public a prezentei dispoziții contra semnătură. Precizăm că printre persoanele menționate în Anexa nr. 2 la Dispoziția nr. 103-d din 26.07.2019, se regăsește și Prisacari Victoria.

Ulterior, la data de 23.08.2019, a fost publicată în Monitorul Oficial, Dispoziția Guvernului nr. 161-d din 21.08.2019 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale doamnei Prisacari Victoria, prin care, în temeiul art. 7 lit. i) din *Legea cu privire la Guvern* și art. 63 alin. (1) lit. c) din *Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public*, s-a dispus: se încetează raporturile de serviciu ale doamnei Prisacari Victoria în funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial Orhei al Cancelariei de Stat din data de 28.08.2019.

Nefiind de acord cu dispozițiile Guvernului nr. 103-d din 26.07.2019 și nr. 161-d din 21.08.2019, Prisacari Victoria le-a contestat în instanța de contencios administrativ, solicitând anularea acestora, restabilirea în funcția deținută anterior de șef adjunct al oficiului teritorial Orhei al Cancelariei de Stat, încasarea salariului mediu lunar pentru toată perioada absenței

forțate de la locul de muncă și încasarea prejudiciului moral. La momentul de față cauza de contencios administrativ se judecă în procedura Judecătorei Chișinău (sediul Râșcani).

C. Obiectul sesizării.

Obiectul prezentei sesizări îl constituie verificarea constituționalității unor prevederi ale Legii nr. 63 din 05.07.2019 pentru modificarea unor acte legislative și ale Hotărârii Guvernului nr. 347 din 18.07.2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului, **referitoare la modificarea statutului funcției de șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, după cum urmează:**

Legea nr. 63 din 05.07.2019 pentru modificarea unor acte legislative, publicată în Monitorul Oficial la data de 12.07.2019:

- art. IV pct. 2, în partea ce se referă la abrogarea textului referitor la șeful adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de stat din art. 9 alin. (1) lit. c¹) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public;
- art. V sintagma “șef adjunct”;
- art. VI pct. 1 sintagma “șef adjunct”
- art. X pct. 2 sintagma “ A 1059 Șef adjunct oficiu teritorial 102 8,26”;
- art. XI sintagma “și șefilor adjuncții” și sintagma “și șefii adjuncți”;
- art. XII alin. (2) sintagma “și șef adjunct”;
- art. XII alin. (3) lit. c) sintagma “și șef adjunct”;
- art. XII alin. (3) lit. e) sintagma “și șef adjunct”.

Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18.07.2019 **cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului**, publicată în Monitorul Oficial la data de 19.07.2019:

- pct. 3 sintagmele “și șef adjunct” (2 sintagme);
- pct. 3 subpct. 3) sintagma “și șef adjunct”;
- pct. 3 subpct. 2) din Anexă;
- pct. 3 subpct. 3) din Anexă, în partea ce se referă la abrogarea textului referitor la șeful adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de stat din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845/2009.

Cu referire la aplicabilitatea prevederilor contestate, precizez că obiectul litigiu dedus judecății reprezintă contestarea actelor administrative individuale, emise ca urmare a eliberării reclamantului dintr-o funcție publică de conducere. Astfel, Guvernul Republicii Moldova a purces la procedura de eliberare a Victoriei Prisacari, din funcția de șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, ca urmare a modificărilor legislative intrate în vigoare, ce au condus la modificarea statutului funcției invocate, din funcție publică de conducere, în funcție

de demnitate publică. Modificările în statutul funcție enunțate, au operat anume în temeiul prevederilor legale a căror corespundere cu legea fundamentală este solicitată. Țin să subliniez că în accepțiunea părții pârâte, anume intrarea în vigoare a acestor prevederi legale, a condus la lichidarea funcției publice de șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat și constituirea unei noi funcții de demnitate publică, cu aceeași denumire, din care considerente reclamantul a fost eliberat din funcția deținută în temeiul art. 63 alin. (1) lit. c) din *Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public* (autoritatea publică lichidează funcția publică). În consecință, aplicabilitatea la soluționarea cauzei a prevederilor legale contestate este inechivocă.

D. Incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție.

- **Art. 16 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova**, citez: “Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.”
- **Art. 41 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova**, citez: “Cetățenii se pot asocia liber în partide și în alte organizații social-politice. Ele contribuie la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor și, în condițiile legii, participă la alegeri.”
- **Art. 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova**, citez: “Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.”
- **Art. 46 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova**, citez: “Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.”
- **Art. 54 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova**, citez: “Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție.

În argumentarea încălcării drepturilor garantate de Constituție, mai întâi mă voi referi la încălcarea drepturilor relative la muncă, proprietate și asocierea în partide politice, ca mai apoi, prin prisma art. 54 alin. (2) din Constituție, să argumentez nejustificarea ingerințelor în drepturile amintite, din perspectiva lipsei scopului legitim, care este afectat de o discriminare pe teme de apartenență politică.

Dreptul la muncă. Adoptarea *Legii nr. 63 din 05.07.2019 pentru modificarea unor acte legislative și respectiv a Hotărârii Guvernului nr. 347 din 18.07.2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului* (hotărârea emisă în aplicarea Legii nr. 63 din 05.07.2019), a avut drept scop schimbarea statutului anumitor funcții, inclusiv statutul funcției de șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, din funcție publică de conducere, în funcție de demnitate publică. Astfel, pentru asigurarea punerii în aplicare a prevederilor Legii nr. 63 din 05.07.2019, în legătură cu lichidarea funcției publice de șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, Guvernul a fost obligat să întreprindă măsurile necesare desfășurării procedurilor legale ce vizează eliberarea din funcție a persoanelor respective și numirea altor persoane în funcțiile de demnitate publică de șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat (vezi art. XII alin. (3) lit. c) și e) din *Legea nr. 63 din 05.07.2019; pct. 3 subpct. 1) și 3) din hotărârea Guvernului nr. 347 din 18.07.2019*). În acest context, au fost emise Dispozițiile Guvernului nr. 103-d din 26.07.2019 și nr. 161-d din 21.08.2019, prin care relațiile de muncă ale reclamantului au fost încetate. În consecință, constatăm legătura directă între modificarea statutului funcției reclamantului, prin prevederile legale contestate, și eliberarea acestuia din funcție, astfel existând o ingerință în dreptul la muncă a Victoriei Prisacari, **drept garantat de art. 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova.**

Dreptul la proprietate. În vederea garantării dreptului de proprietate al persoanei, Constituția Republicii Moldova, la art. 46 alin. (1), stabilește, citez: “Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.” Menționăm că dreptul de proprietate conferă titularului său atributele posesiei, folosinței și dispoziției asupra unor bunuri. Conform jurisprudenței CtEDO, noțiunea de „bunuri” poate acoperi atât „bunurile actuale”, cât și valorile patrimoniale, **inclusiv creanțele, în virtutea cărora reclamantul poate pretinde că are cel puțin o „speranță legitimă” de a beneficia efectiv de un drept de proprietate** (*Hotărârea Curții Constituționale nr. 11/2016 pct. 39; J.A. Pye (Oxford) Ltd 83 și J.A. Pye (Oxford) Land Ltd împotriva Regatului Unit (MC), pct. 61; Maltzan și alții împotriva Germaniei (dec.) (MC), pct. 74 lit. c); Kopecký împotriva Slovaciei (MC), pct. 35 lit. c)*). Precizez că salariul, de care reclamantul a fost privat odată cu eliberarea din funcție, reprezintă un drept de creanță a reclamantului față de angajator, fapt ce îi conferă acestui drept calitatea de “bun”. Respectiv, privarea Victoriei Prisacari de acest drept, ca urmare a modificărilor legislative ce au condus la încetarea raporturilor de muncă ale reclamantului,

constituie o ingerință în dreptul de proprietate al acestuia (**art. 46 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova**).

Dreptul la asociere în partide politice. Motivul primordial care a stat la baza adoptării Legii nr. 63 din 05.07.2019 și a hotărârii Guvernului nr. 347 din 18.07.2019, a fost crearea condițiilor legale propice pentru eliberarea din funcțiile de secretar general al Guvernului, secretar general de stat, secretar de stat, șef și **șef adjunct al oficiului teritorial al Cămarilor de Stat**, a persoanelor care aveau opțiunea politică a unui anumit partid, în concret Partidul Democrat din Moldova. Acest fapt este probat prin **conținutul Notei informative la proiectul Legii nr. 63 din 05.07.2019, citez:** “Proiectul de lege pentru modificarea unor acte legislative are drept scop deblocarea activității ministerelor din cadrul Guvernului Republicii Moldova. Urmare a restructurării realizate de către Guvernul Filip în anul 2017, în ministere au fost create funcțiile de secretari de stat și secretari generali de stat; formal, acestea sunt funcții publice, iar titularii sunt funcționari publici, **în realitate însă marea majoritate a secretarilor generali de stat și a secretarilor de stat, sunt exponenți ai Partidului Democrat.**” După cum putem observa, anume asocierea funcționarilor enunțați cu Partidul Democrat, a creat repercusiuni negative asupra activității profesionale a acestora, concretizate în modificarea statutului funcțiilor exercitate, fapt ce a condus la eliberarea din aceste funcții. Prin urmare, asistăm la o ingerință în dreptul persoanei de a se asocia liber în partide politice. Mai exact libertatea de asociere este viciată de riscul sancționării persoanei, pentru opțiunea sa politică, sancțiune concretizată în eliberarea din serviciu ca urmare a modificărilor legislative operate. Din aceste considerente, constatăm o ingerință în dreptul reclamantului la asocierea liberă în partide, **drept prevăzut de art. 41 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova.**

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Țin să menționez că prevederile legale contestate au adus o restrângere a drepturilor relative garantate de Constituție (dreptul la muncă, dreptul la proprietate, dreptul de asociere în partide politice). Raliindu-ne la jurisprudența Curții Constituționale, menționăm că aceste drepturi pot fi supuse restrângerilor, doar cu respectarea **art. 54 alin. (2) din Constituție**. Astfel, restrângerile trebuie să fie prevăzute de lege, trebuie să urmărească unul sau mai multe dintre scopurile legitime prevăzute la alineatul al doilea al acestui articol, trebuie să realizeze, odată implementate, unul din aceste scopuri, trebuie să fie necesare și trebuie să fie proporționale cu situația care le-a determinat (*Hotărârea Curții Constituționale nr. 6/2018; pct. 56*). Omisiunea întrunirii uneia dintre condițiile enumerate mai sus, conduce la o restrângere nejustificată a drepturilor relative la care facem trimitere, respectiv la neconstituționalitatea acestei restrângeri.

Egalitatea. Este important de subliniat că restrângerea drepturilor nu trebuie să fie exercitată în vederea discriminării, **întrucât nu ar avea un scop legitim.** În acest sens, toate autoritățile Republicii Moldova trebuie să respecte, atunci când adoptă acte normative, principiul egalității, consacrat în art. 16 din Constituție. Ele trebuie să justifice aplicarea unui tratament preferențial dacă situațiile sunt analoage, adică dacă persoanele sau grupurile de persoane comparate se află în situații similare relevante (*Hotărârea Curții Constituționale nr. 11/2016; pct. 42*). Dacă este să ne referim la circumstanțele speței, semnalăm existența unei discriminări care afectează legitimitatea scopului pentru care au fost adoptate actele normative contestate, fapt ce impune examinarea conformității prevederilor legale contestate cu art. 16 din Constituție (*Hotărârea Curții Constituționale nr. 11/2016; pct. 65*).

Conchidem că art. 16 din Constituție devine incident atunci când situația la care se referă dezavantajul implică una din condițiile de exercitare a unui drept garantat de Constituție. Astfel, pentru a fi incident articolul 16, este suficient ca situația reglementată de normele contestate să intre în câmpul de aplicare al uneia sau mai multor dispoziții ale Constituției (*Hotărârea Curții Constituționale nr. 20/2018; pct. 48*). După cum am menționat și anterior, contestăm constituționalitatea prevederilor legale indicate în capitolul C, din perspectiva ingerinței în mai multe drepturi garantate de Constituție, ceea ce reprezintă o premisă pentru examinarea corespunderii acestor prevederi inclusiv cu art. 16 alin. (2) din legea fundamentală.

Voi începe analiza corespunderii normelor contestate cu prevederile art. 16 alin. (2) din Constituție, pornind de la conjunctura politică în care a fost adoptată *Legea nr. 63 din 05.07.2019* și respectiv *hotărârea Guvernului nr. 347 din 18.07.2019*. Astfel, actele menționate au fost adoptate la scurt timp după instaurarea Guvernului Maia Sandu, ca urmare a “predării” puterii executive de către Guvernul Pavel Filip, guvern condus de către un exponent al Partidului Democrat din Moldova. Reiterăm faptul că esența adoptării acestor acte normative, se rezumă la crearea cadrului legal necesar pentru eliberarea din funcțiile de secretar de stat, **șef/șef adjunct al oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat**, a persoanelor asociate Partidului Democrat din Moldova.

Acest fapt este unul incontestabil, putând fi probat prin însăși **Nota informativă a Legii nr. 63/2019**, citez: “Proiectul de lege pentru modificarea unor acte legislative are drept scop deblocarea activității ministerelor din cadrul Guvernului Republicii Moldova. Urmare a restructurării realizate de către Guvernul Filip în anul 2017, în ministere au fost create funcțiile de secretari de stat și secretari generali de stat; formal, acestea sunt funcții publice, iar titularii sunt funcționari publici, **în realitate însă marea majoritate a secretarilor generali de stat și a secretarilor de stat, sunt exponenți ai Partidului Democrat, oameni afiliați regimului Plahotniuc.** Așa numitele concursuri pe care le-a organizat vechiul executiv pentru

funcțiile de secretari generali de stat și secretari de stat au fost în cea mai mare parte mimate, în sensul în care, urmare a acestora, **în funcțiile respective au fost numite persoane loiale Partidului Democrat...** Chiar dacă între actualii secretari generali de stat și secretari de stat există și persoane oneste și dedicate serviciului public, numărul acestora este unul infim comparativ cu cei care fac parte din prima categorie. **Persoanele care s-au manifestat ca buni profesioniști și nu au desfășurat activități militante în favoarea regimului Plahotniuc vor fi bineînțeleles păstrați în funcție de către noul Guvern.** În acest sens, proiectul prevede schimbarea statutului funcțiilor de secretar general al Guvernului, secretar de stat și de șef/șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat din funcții publice în funcții de demnitate publică, precum și instituirea funcției de secretar general al ministerului, care va substitui funcția de secretar general de stat.” Expunerea notei informative în plenul Parlamentului poate fi vizualizată aici (ședința Parlamentului din 25.06.2019): <https://www.youtube.com/watch?v=BBiPtc89RVY&t=5834s> ; min. 01:08:00 – 01:37:00.

Este imperios de adăugat că legalitatea și corectitudinea procedurii de identificare a scopului adoptării unei legi, din conținutul notei normative a acesteia, rezultă din textul art. 71 alin. (4) din *Legea privind actele normative*, care stabilește că **la interpretarea actului normativ se ține cont de nota informativă care a însoțit proiectul actului normativ respectiv și de alte documente care permit identificarea voinței autorității publice care a adoptat, a aprobat sau a emis actul normativ.** Același act normativ, la art. 30 alin. (1), prevede că **nota informativă conține condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ și finalitățile urmărite.** La fel, în jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională, în vederea identificării scopului pentru care a fost adoptată o lege, analizează nota informativă a acestui act (*Hotărârea Curții Constituționale nr. 24/2018, pct. 47; Hotărârea Curții Constituționale nr. 8/2018, pct. 61; Hotărârea Curții Constituționale nr. 6/2020 pct. 79-80; Hotărârea Curții Constituționale nr. 5/2020, pct. 104-105*). În consecință, observăm că din conținutul notei informative a Legii nr. 63 din 05.07.2019, rezultă cu certitudine ilegalitatea scopului pentru care a fost adoptat actul contestat, fiind bazat pe o discriminare pe teme de apartenență politică față de Partidul Democrat (referitor la ilegalitatea scopului unei legi bazat pe o discriminare m-am referit anterior, cu trimitere la *Hotărârea Curții Constituționale nr. 11/2016; pct. 42*). Astfel, constatăm că scopul legii enunțate, este tratarea persoanelor care se află în situații asemănătoare (șefii adjuncți ai oficiului teritorial al Cancelariei de Stat), în mod diferit (unii eliberați din funcție alții nu), în baza unui criteriu expres interzis de către Constituție – apartenență politică. Menționăm că alte scopuri decât cel enunțat mai sus, nu au fost indicate în nota informativă. Prin urmare, constatăm neîndeplinirea condiției legitimității scopului adoptării legii, pentru justificarea ingerințelor în exercitarea drepturilor constituționale relative la muncă, la proprietate și la libera asociere în partide politice, ceea ce presupune neconstituționalitatea acestor ingerințe, respectiv neconstituționalitatea actelor normative ce au condus la asemenea ingerințe.

Adițional, precizez că neconstituționalitatea prevederilor legale din hotărârea Guvernului nr. 347 din 18.07.2019 rezultă din faptul că acest act normativ a fost emis în vederea punerii în aplicare a Legii nr. 63 din 05.07.2019, ceea ce presupune o simbioză juridică dintre acestea.

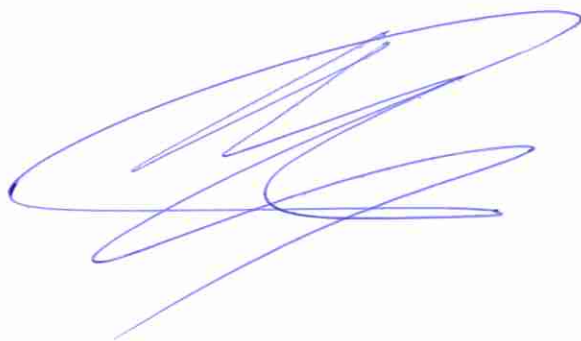
F. Lista documentelor relevante.

- Legea nr. 63 din 05.07.2019 pentru modificarea unor acte legislative.
- Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18.07.2019 **cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului.**
- Nota informativă la Legea nr. 63 din 05.07.2019 (anexată la sesizare).

G. Declarația și semnătura autorului sesizării.

Declar pe onoare mea că informațiile ce figurează în prezenta sesizare sunt exacte.

Avocat, Frumosu Nicolae

A handwritten signature in blue ink, consisting of several overlapping loops and strokes, positioned below the name of the author.

ÎN C H E I E R E

05 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Judecătorul Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, Violeta Chisilița, studiind problema ridicării excepției de neconstituționalitate, în cauza de contencios administrativ la acțiunea Victoriei Prisacari împotriva Guvernului Republicii Moldova, persoană terță Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și Lora Grosu cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă

Argumentele participanților la proces:

1. La 24 februarie 2020, Victoria Prisacari a depus acțiune împotriva Guvernului Republicii Moldova, persoană terță Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și Lora Grosu cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 29.05.2019, prin Dispoziția Guvernului nr. 25-d, a fost angajată la Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat, în calitate de șef adjunct al Oficiului teritorial Orhei al Cancelariei de Stat, responsabil pentru raionul Șoldănești, în temeiul art. 7 lit. i) din Legea cu privire la Guvern, art. 28 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și în conformitate cu pct. 15 din Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009 cu privire la oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat. În aceste condiții, la momentul angajării, Prisacari Victoria a deținut o funcție publică de conducere.
3. Reclamantul a mai indicat că, prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative, în vigoare la data de 12 iulie 2019, au fost operate modificări la anumite legi, care au avut ca finalitate, schimbarea statutului funcției de șef și șef adjunct al Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, din funcție publică de conducere în funcție de demnitate publică. Prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18.07.2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului, în vigoare la data de 19 iulie 2019, s-au operat modificări la Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845/2009. De la data ultimelor modificări intrate în vigoare (19.07.2019), funcția de șef al Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat a redevenit o funcție de demnitate publică.
4. Reclamantul a mai indicat că, prin Dispoziția Guvernului nr. 103-d din 26 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial la data de 27 iulie 2019, în conformitate cu art. 63 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, s-au preavizat persoanele care dețin funcțiile publice de conducere de șef și de șef adjunct în cadrul oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, conform Anexei nr. 2, preavizul se acordă cu o durată de 30 de zile calendaristice, termen care curge de la data aducerii la cunoștința funcționarului public a dispoziției contra semnătură. Printre persoanele preavizate se regăsea și Victoria Prisacari. La data de 23 august 2019, a fost publicată în Monitorul Oficial Dispoziția Guvernului nr. 161-d din 21 august 2019 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu, prin care, în temeiul art. 7 lit. i) din Legea cu privire la Guvern și art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, s-a dispus încetarea raporturilor de serviciu, în funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat din data de 28 august 2019. În cazul în care până la data de 28 august

2019 intervine suspendarea raporturilor de serviciu ale titularului funcției în legătură cu boala sau trauma, raporturile de serviciu vor înceta la data expirării termenului de preaviz, fără emiterea în acest sens a altei dispoziții de Guvern.

5. Consideră reclamanta, Victoria Prisacari, Dispoziția Guvernului nr. 161-d din 21 august 2019 ilegală și neîntemeiată. Legea privind funcția publică și statutul funcționarului public, la art. 68 stabilește, cauzele care au ca obiect raporturile de serviciu care sunt de competența instanțelor de contencios administrativ, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competență altor instanțe, iar Dispoziția Guvernului nr. 161-d din 21 august 2019 este un act administrativ individual, ce îi afectează dreptul la muncă.
6. Reclamantul a menționat că funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, funcție pe care a deținut-o și din care a fost eliberat în temeiul actului administrativ contestat, în temeiul modificărilor legislative menționate în prezenta cerere, a devenit funcție de demnitate publică (ultima modificare intrată în vigoare la data de 19 iulie 2019). Prin urmare, accesarea, exercitarea, precum și încetarea funcției respective sunt reglementate de Legea nr. 199 din 16/07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică. La momentul emiterii dispoziției contestate erau în vigoare următoarele prevederi: ultimul rând din Anexa la Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, care se specifică că funcțiile de demnitate publică, șef, șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, reprezentant al Guvernului în teritoriu; pct. 15 din Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009 cu privire la oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat - conducerea generală a Oficiului este asigurată de șeful Oficiului, care este reprezentantul Guvernului în teritoriu și deține funcție de demnitate publică; tabelul 1, Anexa nr. 3 din Legea privind sistemul unitar de salarizare în sectorul public, se indică că funcțiile de demnitate publică din oficiile teritoriale Șef oficiu teritorial și Șef adjunct oficiu teritorial. Contrar normelor indicate, drept temei legal al eliberării din funcția de șef al Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, a fost invocat art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, lege care nu reglementează funcția deținută.
7. Consideră reclamantul că legea care urma a fi aplicată la eliberarea din funcție, este Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, legea care din data de 19 iulie 2019 a devenit aplicabilă raporturilor de serviciu exercitate în cadrul funcției de șef al Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat. O abordare contrară ar conduce la ultraactivitatea prevederilor legale abrogate/modificate prin actele normative care au condus la modificarea statutului funcției de șef al Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat. Atât Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative, cât și Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului, sunt acte normative prin care a fost modificat statutul funcției sale, nu prevăd dispoziții derogatorii de la principiul aplicării imediate a legii noi. Aplicarea în speța dată a prevederilor legale ce reglementează funcția publică, din moment ce funcția din data de 19 august 2019 este una de demnitate publică, contravine flagrant legii. Pentru a putea fi aplicate prevederile art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, și anume eliberarea ca, urmare a lichidării funcției publice, legiuitorul a prescris, în mod imperativ, întrunirea a 2 condiții cumulative, lichidarea funcției publice, intrarea în vigoare a statutului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de funcționarul public. Pentru a putea elibera funcționarul public din funcții, în mod legal, nu este suficient ca funcția respectivă să se lichideze. Dacă, la data emiterii actului contestat, urma a fi aplicate prevederile Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, atunci și în acest caz, Dispoziția Guvernului nr. 161-d din 21 august 2019, este ilegală. Din conținutul acesteia, temeiul legal de eliberarea din funcție este art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. Prevederile articolului citat, statuează că temeiul respectiv de eliberare intervine în 2 situații distincte, autoritatea publică reduce statul de personal, autoritatea publică lichidează funcția publică. În noul stat de personal, nu trebuie să se mai regăsească funcția respectivă. În conformitate cu pct. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 845

din 18 decembrie 2009 cu privire la oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat, structura și efectivul-limită ale Oficiului sunt aprobate prin hotărâre de Guvern, iar Anexele 2 și 3 din actul normativ respectiv, legiferează structura și statele de personal ale Oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, precum și lista oficiilor teritoriale raportate la unitățile teritoriale administrative. Din Anexele menționate, se observă că în conținutul acestora nu au intervenit modificări, nici înainte de preavizare și eliberare din funcție, nici după aceasta. Astfel, funcția de șef al Oficiului teritorial Șoldănești, se regăsește, până la momentul de față, în statul de personal al oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat. Temeiul de eliberare din funcție, art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, nu poate interveni în speță, or funcția pe care a deținut-o, se regăsește în continuare în statul de personal al autorității publice în care a activat.

8. Reclamantul a mai menționat că, o dovadă suplimentară, care confirmă necesitatea obligatorie de modificarea a statului de personal al autorității publice în vederea eliberării funcționarilor publici ca urmare a lichidării funcției, se regăsește în Raportul comisiei juridice numiri și imunități, la proiectul de Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative. La Sinteza amendamentelor, propunerilor și obiecțiilor la proiectul de lege, este indicată motivarea necesității acordării unui termen mai mare de punere în aplicare a prezentei legi. Perioada de 2 luni, propusă la art. IX din proiect pentru a asigura ocuparea funcțiilor al căror statut se modifică, nu este suficientă, având în vedere dacă schimbarea statutului funcțiilor va fi calificată ca lichidare a funcției publice, pentru preavizarea persoanelor care ocupă la momentul actual aceste funcții este necesară modificarea regulamentelor de activitate ale Cancelariei de Stat și ale ministerelor, prin amendarea structurii și a organigramei, dar și a efectivului-limită, la necesitate. În temeiul noii structuri, se va modifica statul de personal, cu prezentarea acestuia spre înregistrare la Cancelaria de Stat. După aceasta, persoanele respective vor fi preavizate cu acordarea termenului de 30 de zile conform procedurii reglementate de art. 63 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. Acest amendament a fost propus de către Guvernul Republicii Moldova și acceptat de Parlament în a doua lectură. În accepțiunea legiuitorului și a Guvernului, procedura de lichidare a funcției și de eliberare a funcționarilor publici, inclusiv ordinea acesteia, procedură care implică, în mod obligatoriu, modificarea statutului de personal al autorității publice, înainte de preavizarea funcționarilor publici în vederea eliberării din funcție, procedură ce nu a fost respectată în speță. Funcția de șef al Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, nu a fost lichidată, dar i-a fost schimbat statutul, din funcție publică în funcție de demnitate publică, iar schimbarea statutului funcție nu este temei de eliberare a funcționarului public din funcție. Noțiunea de lichidare a funcției publice, avută în vedere de legiuitor, presupune anume lichidarea/dispariția în totalitate a acestei funcții și nu modificarea statutului funcției. Art. 63 alin. (5) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, stabilește interdicția, în cazul reducerii efectivului de personal sau lichidării de funcții, ca autoritatea publică să înființeze posturi similare celor lichidate timp de un an de la data schimbărilor efectuate. În cazul lichidării funcției publice, autoritatea publică, Cancelaria de Stat, nu poate să înființeze posturi similare timp de un an de la lichidare. Asemenea posturi, nu mai există la momentul eliberării din funcție a funcționarului public pe motiv de lichidare a funcției publice, deși, în statul de personal al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, se regăsește funcția de șef al Oficiului teritorial Șoldănești.
9. Suplimentar a menționat reclamantul că, un alt aspect care confirmă faptul că funcția sa în esență nu a fost lichidată, rezultă din prevederile Legii nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative (art. XII alin. (3) lit. e)) și hotărârii Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului (pct. 3 sbpct. 3) care impun întreprinderea măsurilor necesare în vederea numirii a noilor persoane în funcțiile de șef al Oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, fapt ce denotă existența în continuare a acestor funcții.
10. A mai menționat că, în conformitate cu pct. 5 din Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009 cu privire la oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat, șeful

Oficiului este numit și eliberat din funcție prin hotărâre de Guvern, nefiind eliberat din funcție nu prin Hotărâre de Guvern. Cu toate acestea, în speță, reclamantul a fost eliberat din funcție nu prin hotărâre de Guvern dar prin dispoziție a Guvernului Art. 36 alin. (1) din Legea cu privire la Guvern face o distincție clară între actele emise de Guvern, hotărâri, ordonanțe și dispoziții. Astfel a fost eliberat din funcție printr-un act administrativ individual necorespunzător, fiind viciată procedura de eliberare din funcție. Art. 37 alin. (2) din Legea cu privire la Guvern, situează că, hotărârile de Guvern se adoptă în cadrul ședinței Guvernului cu votul majorității membrilor Guvernului, aceste acte fiind emanația unui organ colegial. Pe de altă parte, art. 39 din același act normativ, indică faptul că dispozițiile sunt emise de către Prim-ministru, respectiv fiind acte ale unui organ unipersonal. Nu doar a fost eliberat din funcție printr-un act administrativ necorespunzător, dar a fost eliberat și prin încălcarea de competență, în concret, decizia de eliberare din funcție a lui urma să fie luată de Guvern, prin votul majorității membrilor și nu printr-o dispoziție unipersonală a Prim-ministrului.

11. Mai mult, art. 94 alin. (1) Cod administrativ, prevede că înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Prevederile art.96 din același act normativ prevede care sunt excepțiile de la audierea participanților. Dispoziția de eliberare din funcție, nu poate fi un act administrativ avantajos. Cu toate acestea, dacă s-a accepta, în mod ipotetic, că actul contestat a fost unul de urgență, atunci și în acest caz, conform art. 95 alin. (2) Cod administrativ, audierea trebuia realizată în termen de cel mult 5 zile de la emiterea acestuia. Aceste prevederi legale nu au fost respectate, ceea ce presupune temeinicia pretenției de anulare a actului emis cu încălcarea procedurii stabilite de lege.
12. Reclamantul a mai menționat că, prevederile art.118 alin. (3) Cod administrativ, stabilesc obligativitatea motivării complete a actului administrativ, circumstanță care condiționează legalitatea acestuia. Alin. (2) de la același articol explică care sunt componentele obligatorii ale motivării complete a actului administrativ. Motivarea în drept, temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul și motivarea în fapt, oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul În cazul actelor administrative defavorabile, o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului, investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului. Din conținutul actului administrativ contestat, ținând cont și de faptul că acesta este un act administrativ defavorabil, acesta nu conține motivarea în fapt și descrierea procedurii administrative care a stat la baza emiterii lui, circumstanțe care conduc în mod obligatoriu la ilegalitatea Dispoziției Guvernului nr. 161-d din 21 august 2019.
13. Prin Dispoziția Guvernului nr. 103-d din 26 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial la data de 27 iulie 2019, în conformitate cu art. 63 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Lege nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, s-au preavizat persoanele care dețin funcțiile publice de conducere de șef și de șef adjunct în cadrul oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, conform anexei nr. 2. Preavizul se acordă cu o durată de 30 de zile calendaristice, termen care curge de la data aducerii la cunoștința funcționarului public a prezentei dispoziții contra semnătură. Din data de 19 iulie 2019, funcția deținută este una de demnitate publică, fiindu-i aplicabile prevederile Legii nr. 199 din 16/07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică. Cu toate acestea, temeiul legal de emiterie a Dispoziției nr. 103-d din 26 iulie 2019, este art. 63 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Lege nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, prevederi inaplicabile relațiilor de serviciu. Prin urmare, preavizarea în calitate de persoană care deține o funcție publică, a fost dispusă neîntemeiat, deținând din data de 19 iulie 2019, o funcție de demnitate publică. Astfel, art. 63 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public putea fi aplicabil în speță, doar în cazul în care

funcția deținută, la momentul emiterii Dispoziției nr. 103-d din 26 iulie 2019, nu se regăsea în statul de personal al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova. În consecință, Dispoziția nr. 103-d din 26 iulie 2019 a fost emisă cu încălcarea prevederilor legale enunțate, ceea ce conduce la ilegalitate.

14. Consideră reclamantul că, ce ține de repararea prejudiciului material și moral cauzat, în conformitate cu art. 201 alin. (1) Cod administrativ, dacă acțiunea în contencios administrativ depusă în instanța de judecată conține pretenții inseparabile de drept administrativ și de drept civil, acestea se examinează de instanța de judecată competentă pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ. În urma emiterii actului administrativ contestat, i-au fost cauzate prejudicii materiale și morale considerabile, pretenții inseparabile de acțiunea în contencios administrativ. Art. 329 alin. (1) Codul muncii prevede că, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Art. 330 alin. (1) lit. b) din Codului muncii, legiferează că, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă. Art. 90 din Codul muncii, prevede cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă, compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu, compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului. Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului. Cuantumul salariului mediu lunar al reclamantului va fi probat prin Certificatul privind salariul mediu lunar, care urmează a fi reclamat de la pârât. Eliberarea din funcția deținută, precum și modalitatea în care aceasta a fost operată, i-au cauzat daune morale considerabile. A trebuit să suporte, toate consecințele nefaste sociale, financiare și psihologice de pierdere a locului de muncă. Ținând cont de toate aceste circumstanțe, prin această eliberare ilegală i-a fost adus un prejudiciu moral considerabil, estimat la suma de 25 000 lei.
15. Cere reclamantul, Victoria Prisacari:
- anularea integrală, a Dispoziției Guvernului nr. 161-d din 21 august 2019;
 - anularea Dispoziției Guvernului nr. 103-d din 26 iulie 2019, în partea ce ține de preavizarea reclamantului;
 - reîncadrarea în muncă, în funcția deținută de șef al Oficiului teritorial Orhei al Cancelariei de Stat;
 - încasarea salariului mediu lunar pentru toată perioada absenței forțate de la lucru într-o mărime egală cu salariul mediu al reclamantului pentru această perioadă;
 - încasarea prejudiciul moral în sumă de 25 000 lei;
 - recuperarea cheltuielilor de judecată.
16. Pe parcursul examinării cauzei, la 10 decembrie 2020, Victoria Prisacari a formulat cererea privind sesizarea Curții Constituționale, solicitând verificarea constituționalității mai multor prevederi ale Legii nr. 63 din 05.07.2019 pentru modificarea unor acte legislative și ale Hotărârii Guvernului nr. 347 din 18.07.2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului.
17. În motivarea cererii, reclamanta a menționat mai multe prevederi ale Legii nr. 63 din 05.07.2019 pentru modificarea unor acte legislative și ale Hotărârii Guvernului nr. 347 din 18.07.2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului sunt contrare prevederilor

art. 16 alin. (2), 41 alin. (1), 43 alin. (1), 46 alin. (1) și art. 54 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova și anume:

Legea nr. 63 din 05.07.2019 pentru modificarea unor acte legislative, publicată în Monitorul Oficial la data de 12.07.2019:

- art. IV pct. 2, în partea ce se referă la abrogarea textului referitor la șeful adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de stat din art. 9 alin.(1) lit. c¹) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public;
- art. V sintagma “șef adjunct”;
- art. VI pct. 1 sintagma “șef adjunct”
- art. X pct. 2 sintagma “ A 1059 Șef adjunct oficiu teritorial 102 8,26”;
- art. XI sintagma “și șefilor adjunctii” și sintagma “și șefii adjuncti”;
- art. XII alin. (2) sintagma “și șef adjunct”;
- art. XII alin. (3) lit. c) sintagma “și șef adjunct”;
- art. XII alin. (3) lit. e) sintagma “și șef adjunct”.

Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18.07.2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului, publicată în Monitorul Oficial la data de 19.07.2019:

- pct. 3 sintagmele “și șef adjunct” (2 sintagme);
- pct. 3 subpct. 3) sintagma “și șef adjunct”;
- pct. 3 subpct. 2) din Anexă;
- pct. 3 subpct. 3) din Anexă, în partea ce se referă la abrogarea textului referitor la șeful adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de stat din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845/2009.

18. Pârâtul, Guvernului Republicii Moldova și persoană terță Cancelaria de Stat prin referința depusă a solicitat respingerea cererii ținând cont de faptul că în prezent, în fața Curții Constituționale a fost deja ridicată excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale de către reclamantul Eduard Vecvert, într-o cauză similară. Astfel ridicarea excepției în prezenta cauză este inutilă și inoportuna.

Aprecierea instanței:

19. Examinând cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată concluzionează, că cererea este întemeiată și urmează a fi admisă din următoarele considerente.
20. În conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.
21. În conformitate cu art. 12¹ alin. (1) CPC, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.
22. Alin. (2) și (3) din același articol statuează că, la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitând-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:
- obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;
 - excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
 - prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

- nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

(3) Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amină pledoariile.

23. Verificând exigențele impuse prin prevederile art. 12¹ CPC și hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, instanța constată că acestea sunt întrunite pe deplin.
24. Astfel, cererea a fost depusă de reclamanta Victoria Prisacari, obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție, prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei, nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.
25. Din considerentele menționate, în conformitate cu art. 195, 230 Cod administrativ art. 269-270, art. art. 12¹ CPC, judecătorul

d i s p u n e

Se admite cererea Victoriei Prisacari, de ridicare a excepției de neconstituționalitate, formulată în cauza de contencios administrativ, la acțiunea Victoriei Prisacari împotriva Guvernului Republicii Moldova, persoană terță Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și Lora Grosu cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată.

Se ridică excepția de neconstituționalitate a următoarelor prevederi legale:

Legea nr. 63 din 05.07.2019 pentru modificarea unor acte legislative, publicată în Monitorul Oficial la data de 12.07.2019:

- art. IV pct. 2, în partea ce se referă la abrogarea textului referitor la șeful adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de stat din art. 9 alin.(1) lit. c¹) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public;
- art. V sintagma “șef adjunct”;
- art. VI pct. 1 sintagma “șef adjunct”
- art. X pct. 2 sintagma “ A 1059 Șef adjunct oficiu teritorial 102 8,26”;
- art. XI sintagma “și șefilor adjuncții” și sintagma “și șefii adjuncți”;
- art. XII alin. (2) sintagma “și șef adjunct”;
- art. XII alin. (3) lit. c) sintagma “și șef adjunct”;
- art. XII alin. (3) lit. e) sintagma “și șef adjunct”

Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18.07.2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului, publicată în Monitorul Oficial la data de 19.07.2019:

- pct. 3 sintagmele “și șef adjunct” (2 sintagme);
- pct. 3 subpct. 3) sintagma “și șef adjunct”;
- pct. 3 subpct. 2) din Anexă;
- pct. 3 subpct. 3) din Anexă, în partea ce se referă la abrogarea textului referitor la șeful adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de stat din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845/2009.

Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate formulată de Victoria Prisacari, se remite Curții Constituționale pentru examinare.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac decât o dată cu fondul cauzei.

Judecător

/semnătura/

Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului
Judecător, Violeta Chisilița